

Frank Dahlgaard (UP):

Hvor ville det have været skønt, hvis ministeren for nordisk samarbejde havde lagt samme engagement i det nordiske og her i redegørelsen til Folketinget om det nordiske samarbejde, som hun lægger i spørgsmålet om EU, og at vi skal afskaffe kronen og have euro.

Det er jo en tale, en redegørelse, skrevet til Folketinget af embedsmænd. Det er jo ikke en politiker, der har skrevet det her med engagement og en positiv holdning til tingene. Jeg er enig med den konservative ordfører, hr. Kaj Ikast, som antydede det, og jeg vil sige det endnu kraftigere. Selv om der sker en masse spændende ting ude i Europa eller nede i Europa, som vi efter min mening altovervejende bør være med i, skal man jo ikke glemme sine rødder, skal man ikke glemme sin familie, og man skal ikke glemme, at det er derfra, man kommer, og det ville klæde ministeren, hvis der havde været mere engagement og positivitet i den redegørelse, der ligger for os i dag.

For den nordiske familie har jo lige præcis det, som EU-klubben ikke har, men så gerne ville have: en fælles identitet, sprogligt, historisk, kulturelt, og vi behøver ikke den symbolterror, som omgiver EU, med fælles flag, med pas, der skal have samme farve, og kørekort, der skal ensrettes, og europahymne og alt det dér forlorne, som ikke rigtig fænger i befolkningerne.

Tag bare de nordiske flag: De er forskellige og så alligevel ens med korsets symbol, lige bortset fra Grønland, og det er måske også meget naturligt. Og Norden opfattes udeomkring som en helhed, som en samling af lande, der står hinanden tæt. Det skal vi passe på at vi ikke glemmer herhjemme. Når man kommer sydfra til Nordens landegrænse, det er så ved Kruså, den danske grænse til Tyskland, er det jo ikke bare det danske flag, der vajer. Det er også det svenske og det norske. Det er grænsen til Norden.

Norden er en succes. Jamen så skriv det dog på en eller anden måde i redegørelsen her til Folketinget! Det har været nævnt her af flere ordførere, at de fem nordiske lande har bygget en ambassade, et ambassadekompleks sammen i Berlin, som vil være et af hovedpunkterne i verden fremover, hvor der kommer til at foregå ting. Dér sidder altså fremstående repræsentanter for de nordiske lande i ambassader og arbejder meget tæt sammen. Det vil være naturligt, at disse ambassadører spiser frokost sammen

en gang eller to om ugen og finder ud af at lave fælles tiltag. Det spiller en rolle, at man er tæt på hinanden også fysisk. Det er en succes.

Og så er man ved at bygge Nordens Hus i New York. Det er et tiltag, der kører. Det er noget nyt og også her et brændpunkt eller ikke et brændpunkt, men et spændende centrum i verdenssamfundet, hvor de nordiske lande står sammen.

Af andre succes historier på vej kan nævnes Nordpool, det nordiske elektricitets samarbejde, som startede som et samarbejde mellem Sverige og Norge, men som har bredt sig, og hvor nu også Danmark er koblet på, og, som det blev nævnt af en tidligere ordfører, børssamarbejdet mellem de nordiske børser – Sverige, Danmark, altså Stockholm, København – Helsingfors er interesseret, og Oslo er kommet med. Man fyrede ligefrem børschefen i Oslo, fordi han vendte ryggen til det nordiske, og selv Reykjavik har været interesseret.

Der sker noget. Der er åbnet en tv-kanal i USA, en skandinavisk tv-kanal med 8 timers nordisk tv daglig. Sig ikke, at der ikke sker noget i Norden. Vi har identiteten, og det nordiske samarbejde er ikke passé.

Men det er jo det indtryk, befolkningen får. Og hvorfor får befolkningen det indtryk? Det kunne jo have en sammenhæng med, at der er afsat 81 gange så store beløb til oplysning om det europæiske samarbejde i EU, som der er afsat til det nordiske og de nordiske lande, nøjagtig 81 gange så meget. Og selv om der er flere indbyggere i EU-landene, end der er i de nordiske, så bliver det altså sådan, at hvor der er informationsbeløb, nemlig de 10 mio. kr. i dansk regning, til det nordiske samarbejde, Nordisk Råd og Nordisk ministerråd, når man tager det hele med – det svarer til 43 øre pr. indbygger i Norden – så vil de 810 mio. kr., der er afsat til information eller propaganda om EU, svare til 2 kr. 20 øre pr. indbygger i EU. Det vil sige, at hvis man regner pr. indbygger, er informationsmulighederne, ressourcerne fem gange så store, når det drejer sig om EU, som når det drejer sig om Norden.

Det er nok en hovedforklaring på, at man har det indtryk, at der ikke sker noget i Norden, at det nordiske samarbejde er passé, mens der sker en hel masse i EU. Det gør der også. Der er bøl, og der er ballade, og der er splid, og det er selvfølgelig også en forklaring på, at medierne skriver så meget om det europæiske samarbejde og så lidt om det nordiske.